

CALAMARS I CALAMARSAIRES

CALAMARS I CALAMARSAIRES

JOSEP ALUM

A la Costa Brava sud, entre la blanenca punta de la Tordera i el cap de Tossa, des de juliol fins a finals d'octubre, hom pot veure, cada nit, una munió de barques configurant amb les seves llums una tentinejant coreografia: són els pescadors de calamars.

Abans de fer-se fosc han posat proa cap a les diferents senyes per fer les primeres calades durant la prima i, després, quan enfosqueix, projectar dins l'aigua focus de diferents potències per atraure els calamars. Amb aquest recurs les captures acostumen a multiplicar-se per dos o per tres. El problema radica, ai las! que la normativa vigent no permet la utilització d'aquest parany tecnològic.

A diferència d'altres estius, durant els quals hi havia un cert marge de tolerància, aquestes darreres setmanes la relaxant placidesa

d'aquesta ancestral i artesanal pesca nocturna s'ha vist pertorbada per la presència d'embarcacions de vigilància que comminen els il·luminats a tornar a port.

Cert! les normatives són per respectar-les. Però quan no s'ajusten a segons quines realitats també poden canviar-se i/o millorar-se. I la realitat és que cada estiu una bona colla d'aficionats (també professionals) esperen l'arribada del bon temps per, després de tres i quatre hores de fer anar poteres (poperes) amunt i avall, pescar un parell de dotzenes de calamars.

Corren temps de crisi en tots els sectors. També, és clar, en el de la pesca professional. No crec, però, que els problemes vinguin de la competència que, amb una dosi enorme de paciència i amb molts dies de porra, representen els calamarsaires aficionats. Caldria buscar l'explicació a la minva de captures, en la suma de molts altres factors. Com ara que pugui arribar al taulell d'una peixateria una caixa de rosons (raons) alevins o del peix que sigui d'una mida gairebé microscòpica.

Donat que la pesca amateur, a banda d'ésser un notable generador de salut emocional, genera també un moviment econòmic que no cal menystenir (lloguer d'amarres, manteniment, avaries, benzina, guarniments, etc.) penso que, almenys pel que fa a la pesca del calamar amb potera i llum, una reglamentació més permissiva, encara que comporti una limitació de l'horari de pesca, de la mida i de la quantitat de captures, s'ajustaria més bé a la realitat i a les expectatives de tots plegats.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2012/09/09/calamars-calamarsaires/580527.html?utm_source=rss